

**DALAM MAHKAMAH TINGGI MALAYA DI JOHOR BAHRU
DALAM NEGERI JOHOR DARUL TAKZIM, MALAYSIA
[RAYUAN JENAYAH NO.: JA-42(0RS)-03-05/2019]**

ANTARA

PENDAKWA RAYA

... PERAYU

DAN

(1) ABD LATIF BANDI @ NOR SEBANDI

(2) CIMB BANK BERHAD

**... RESPONDEN-
RESPONDEN**

**(DALAM MAHKAMAH SESYEN KHAS RASUAH DI JOHOR
BAHRU
DALAM NEGERI JOHOR DARUL TAKZIM, MALAYSIA
PERMOHONAN JENAYAH NO.: JA-64-79-08/2018)**

ANTARA

PENDAKWA RAYA

... PEMOHON

DAN

(1) ABD LATIF BANDI @ NOR SEBANDI

(2) CIMB BANK BERHAD

**... RESPONDEN-
RESPONDEN**

**DIHADAPAN YA DATO' ABU BAKAR BIN KATAR
HAKIM, MAHKAMAH TINGGI MALAYA
JOHOR BAHRU
DI DALAM MAHKAMAH TERBUKA**

PENGHAKIMAN**PENGENALAN**

[1] Ini merupakan permohonan Timbalan Pendakwa Raya [TPR]/Perayu di bawah s. 41(1) Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2019 [Akta itu] untuk mendapatkan Perintah pelucuthakan harta alih milik kepada Kerajaan Malaysia.

[2] Permohonan TPR telah didengar oleh Hakim, Mahkamah Sesyen Khas (Rasuah), Johor Bahru [Tuan HMS itu]. Pada 20.5.2019 Tuan HMS itu telah menolak permohonan TPR di bawah s. 41(1) Akta itu.

[3] TPR yang terkilan dengan keputusan Tuan HMS itu telah memfailkan notis rayuan ke Mahkamah Tinggi atas semua kes.

[4] Mahkamah ini telah mendengar rayuan yang difailkan oleh TPR. Di akhir pendengaran rayuan, Mahkamah ini membenarkan rayuan oleh TPR. Semua harta alih yang terlibat diperintahkan lucuthak kepada Kerajaan Malaysia. Responden Pertama [R1] yang terkilan dengan keputusan Mahkamah ini telah memfailkan Notis Rayuan ke Mahkamah Rayuan, Malaysia.

LATAR PENTAS KES PERMOHONAN

[5] Bagi kemudahan rujukan disenaraikan harta-harta alih yang terlibat dalam permohonan TPR untuk pelucuthakkan di bawah s. 41(1) Akta itu seperti yang tercatat dalam JADUAL di bawah:

JADUAL

BIL	NO KES	HARTA ALIH YANG TERLIBAT
1.	JA-42(ORS)- 03-05/2019	Sebuah kereta jenama Toyota Land Cruiser Nombor Pendaftaran: JQX 888 dan bagi mendapatkan sejumlah wang RM112,462.80 dan apa-apa pertambahan yang ada.

[6] Harta alih telah disita oleh pihak SPRM daripada Responden pada 24.2.2017 sebagaimana peruntukan s. 41(1) Akta itu. Notis Kepada Orang Yang Berkepentingan bertarikh 25.9.2018 telah diwartakan sebagaimana Warta Kerajaan Persekutuan bertarikh 7.3.2029 (Nombor 10) selaras dengan peruntukan s. 41(2) Akta itu.

[7] Permohonan dibuat di mana tiada pendakwaan terhadap mana-mana orang dibuat berhubung harta-harta alih tersebut atas suatu kesalahan di bawah Akta itu. Permohonan berpaksikan kepada alasan-alasan harta-harta alih tersebut diperolehi hasil daripada atau berkaitan dengan suatu kesalahan di bawah s. 16(a)(B) Akta itu dan s. 28(1)(c) Akta itu.

[8] Bagi kemudahan memahami penghakiman ini, pihak-pihak akan dirujuk sebagaimana pendengaran di Mahkamah Rendah. Secara ringkasnya permohonan Pemohon berdasarkan affidavit yang diikrarkan oleh Mohd Asnawi Bin Abu Hanipah dan Muhamad Aliff Bin Ahmad Khusairi.

[9] Secara ringkasnya fakta kes seperti berikut: R1 merupakan EXCO Perumahan Dan Kerajaan Tempatan dan Pengerusi JKKPT sejak tahun 2013. R1 sebagai EXCO Perumahan Dan Kerajaan Tempatan menguruskan JKPKT.

[10] R1 diberikan kuasa oleh Kerajaan Negeri Johor untuk meluluskan pelepasan unit lot bumiputera kepada lot awam yang berkaitan dengan projek perumahan swasta sekitar Negeri Johor.

Berdasarkan syarat-syarat yang diperuntukkan dalam Kertas Kerja SUKJ.P.600 “Cadangan Bayaran Sumbangan Pelepasan Unit Bumiputera Kepada Unit Awam” bertarikh 10.9.2013 dan Pekeliling Am Kerajaan Johor Bil /2013 bahawa sumbangan pelepasan unit bumiputera kepada unit awam tidak boleh pada kadar yang rendah 7.5% (Rujuk MEMJ-13 & MEMJ 14).

[11] Sebelum dilantik EXCO Perumahan Dan Kerajaan Tempatan, Datuk Latif merupakan seorang Pengarah dan Pemegang Saham Syarikat Bandi Bina Sdn Berhad [BBSB]. Sebaik Datuk Latif dilantik sebagai EXCO, BBSB telah ditukar nama kepada APSB. Datuk Latif melepaskan jawatannya sebagai Pengarah dan Pemegang Saham BBSB dan menyerahkan kepada anaknya Ahmad Fauzan.

[12] Siasatan SPRM mendapati pada bulan Januari 2014, Phan Yan Chan [Phan], Pengarah Syarikat EDGB telah mengenalpasti terdapat beberapa rumah lot bumiputera yang masih tidak dapat dijual. Semasa dalam suatu mesyuarat, Phan memaklumkan perkara ini kepada kakitangan EDGB. Selepas mesyuarat tersebut, Aslizat Bin Mohd Noor [Aslizat] telah berjumpa Phan dan memaklumkan beliau mempunyai kawan yang boleh membantu menguruskan penukaran lot bumiputera kepada lot awam.

[13] Kemudiannya, Ahmad Kamil Bin Othman [Kamil], Pengurus Sunray Development mengenali Aslizat sejak tahun 2010. Kamil mengenali Aslizat semasa berurusan di pejabat PBT Majlis Perbandaran Johor Bahru. Aslizat telah memaklumkan kepada Kamil terdapat rumah lot bumiputera yang dibina oleh anak syarikat EDGB tidak terjual lagi. Kamil memaklumkan beliau boleh membantu mendapatkan pelepasan lot bumiputera kepada lot awam. Seterusnya, Aslizat membawa Kamil berjumpa Phan di Pejabat Jualan EDGB untuk membincangkan permohonan pelepasan lot bumiputera kepada lot awam.

[14] Phan di dalam pernyataannya kepada SPRM mengesahkan telah meminta Aslizat sebagai Eksekutif Jualan untuk berurusan dengan Kamil bagi menguruskan dokumentasi permohonan pelepasan lot bumiputera kepada lot awam bagi projek perumahan oleh 4 anak syarikat EDGB. Kamil kemudiannya menyerahkan dokumen-dokumen permohonan pelepasan kepada Hashim. Hashim kemudiannya menyerahkan ke Pejabat EXCO Perumahan Dan Kerajaan Tempatan kerana Hashim mengenali Amir merupakan kawan kepada Datuk Latif. Datuk Latif merupakan Pengerusi JKPKT yang meluluskan permohonan mengubah lot bumiputera kepada lot awam dan pengurangan sumbangan kepada TPNJ kepada 3% bagi proses kelulusan tersebut.

[15] R1 telah mengarahkan Amir sebagai orang perantaraan untuk berunding dengan EDGB mengenai permohonan pelepasan tersebut. Pada masa yang sama Amir menggunakan perkhidmatan ZAC untuk memegang wang-wang yang dibayar oleh EDGB. Amir telah mengarahkan ZAC membayar wang-wang yang dibayar oleh EDGB kepada R1 melalui APSB sebagai balasan meluluskan permohonan tersebut.

[16] Amir telah memajukan dokumen-dokumen EDGB berkaitan permohonan pelepasan lot bumiputera kepada lot awam kepada R1. R1 kemudiannya meluluskan dalam Mesyuarat JKPKT. Sebaik EDGB menerima kelulusan tersebut, EDGB membayar sumbangan kepada TPNJ secara cek melalui ZAC berjumlah RM16,896,300.00.

[17] Kemudiannya sejumlah RM4,200,000.00 dipindahkan dari akaun ZAC ke akaun semasa APSB. Kemudiannya APSB mengeluarkan cek tunai atas nama pekerja dan menunaikan cek tersebut dan menyerahkan wang tunai ke peti besi APSB. Saifuzzaman telah diarahkan oleh R1 untuk menyerahkan wang tunai RM112,462.50 yang dikeluarkan dari peti besi milik APSB kepada Ahmad Fauzan untuk pembayaran deposit kenderaan tersebut yang didaftarkan atas nama R1. R2 juga memohon pembiayaan kenderaan tersebut dari R2

berjumlah RM300,000.00 serta faedah yang dikenakan RM58,547.28. Segala pembayaran ansuran bulanan dibayar menggunakan wang tunai yang disimpan dalam peti besi APSB.

[18] Pemohon secara terperinci telah membuktikan deposit yang digunakan oleh R1 dicemari dengan perbuatan yang menyalahi undang-undang. Kenderaan ini diperolehi berkaitan hal perkara kesalahan s. 16(a)(B) dan s. 28(1)(c) Akta itu.

[19] Pemohon telah menggalurkan fakta-fakta yang menyokong permohonan di bawah s. 41(1) Akta itu.

- (i) Sebelum Datuk Latif dilantik sebagai EXCO, Perumahan Dan Kerajaan Tempatan, beliau merupakan Pengarah dan Pemegang Saham Syarikat APSB.
- (ii) Sebaik Datuk Latif dilantik sebagai EXCO, beliau memindahkan saham syarikat APSB kepada anaknya Ahmad Fauzan.
- (iii) Ahmad Fauzan masih Pengarah dan Pemegang Saham APSB.
- (iv) Keterangan Saifuzzaman, Pengurus Kewangan menyatakan sejak tahun 2013, APSB menghadapi masalah kewangan untuk menguruskan perjalanan harian APSB.
- (v) Sejak tahun 2015, APSB tidak memperolehi sebarang projek. Datuk Latif meminta Saifuzzaman meminta bantuan kewangan dari Amir.
- (vi) Di antara tahun 2013 hingga 2015, Amir sebagai *runner* telah bersubahat bersama Datuk Latif menguruskan pelepasan lot bumiputera melibatkan pemaju perumahan khususnya EDGB.
- (vii) Setelah dokumen-dokumen diterima oleh Pemaju Perumahan, Amir akan menyerahkan dokumen-dokumen kepada Datuk Latif untuk membawa masuk ke dalam JKPKT yang dipengerusikan oleh Datuk Latif untuk kelulusan. Datuk Latif mempunyai kuasa

untuk meluluskan permohonan penukaran lot bumiputera kepada lot awam.

- (viii) Sebaik permohonan pelepasan diluluskan, pemaju-pemaju akan membuat bayaran 2.5% melalui cek pemaju kepada ZAC. Pembayaran tersebut kepada Datuk Latif bagi kelulusan permohonan dan pengurangan sumbangan TPNJ dari 7.5% kepada 3%.
- (ix) Amir telah mengesahkan pembayaran kepada APSB bagi tujuan pembayaran rasuah kepada Datuk Latif kerana meluluskan permohonan pemaju-pemaju khususnya EDGB. Fakta ini turut disokong oleh pemilik ZAC iaitu Zul Azam.
- (x) Setiausaha Bahagian Pejabat SUK Johor mengesahkan pengurangan sumbangan kepada TPNJ dari 7% kepada 3% tidak pernah dibenarkan.
- (xi) Pengarah Urusan EDGB telah mengesahkan sebaik kelulusan diperolehi, EDGB telah menyediakan cek-cek berjumlah RM16,896,300.00 kepada ZAC.
- (xii) Penolong Pengurus CIMB Cawangan Tampoi telah mengesahkan ZAC telah memindahkan wang sebanyak RM4,200,000.00 kepada APSB. Saifuzzaman turut mengesahkan kemasukan wang ZAC keseluruhannya berjumlah RM15,650.000 melalui cek dan wang tunai. Beliau juga mengesahkan syarikat APSB telah membuat transaksi pengeluaran wang melalui cek atas nama pekerja APSB. Sebaik cek ditunaikan, pekerja APSB akan menyerahkan wang tunai kepada Saifuzzaman untuk disimpan ke dalam peti besi milik APSB.
- (xiii) Saifuzzaman mengesahkan beliau telah menyerahkan wang tunai RM112,462.80 yang dikeluarkan dari peti besi milik APSB bagi membayar deposit pembelian kenderaan JQX 888.

[20] Mahkamah ini telah meneliti Affidavit Jawapan R1 dan Affidavit Jawapan oleh Ahmad Fauzan. R1 pada dasarnya memberitahu wang yang diperolehi untuk membeli JQX 888 merupakan wang dari sumber yang sah iaitu:

- (a) Wang yang diterima oleh APSB pada pertengahan tahun 2015 iaitu pembayaran yang diterima oleh APSB bagi projek-projek yang dikendalikan. Asasnya pembelian JQX 888 hasil pembayaran projek-projek pembinaan APSB.
- (b) JKPT mempunyai kuasa untuk mengurangkan kadar 7.5 % kepada jumlah yang bersesuaian berdasarkan perenggan 11(e) Supplemental Agreement [DLB 10] dan
- (c) Keterangan Saifuzzaman merupakan keterangan dengar cakap tanpa apa-apa sebarang pembuktian yang kukuh.

Bagi isu (a):

[21] Mahkamah ini berpendapat Ahmad Fauzan walaupun mengemukakan sijil-sijil pembayaran [AFH-1]. Ianya tidak dapat menyangkal deposit yang digunakan untuk membayar berasal dari wang yang dibayar oleh pemaju EDGB hasil kelulusan lot bumiputera kepada lot awam.

[22] Mahkamah ini berpendapat R1 gagal menunjukkan sebarang perjanjian, pesanan belian atau penyata bank bagi membuktikan kewujudan projek-projek antara APSB dengan pihak yang lainnya pada pertengahan 2015. Ahmad Fauzan secara jujur tidak mengetahui operasi dan urusan kewangan APSB yang diserahkan sepenuhnya kepada Saifuzzaman.

Bagi isu (b):

[23] R1 bergantung kepada Supplemental Agreement antara Kerajaan Negeri Johor dengan anak syarikat EDGB bertarikh 30.12.2014. R1

bergantung kepada Perenggan (e) dan menjadi pendirian yang menyatakan JKPKT mempunyai kuasa untuk mengurangkan kadar 7.5% sumbangan kepada TPNJ.

[24] Bagi kemudahan rujukan dipetik Perenggan (e) yang berbunyi seperti berikut:

“(e) The Developer shall contribute to the “TABUNG PERUMAHAN BUMIPUTERA NEGERI JOHOR” with the amount equivalent to 7.5% of the price sold to the non Bumiputera or any other amount stipulated by the Government.”

[25] Mahkamah ini berpendapat Perenggan (e) perlu dibaca secara keseluruhannya iaitu Perenggan (a) hingga (d) secara bersama dan bukannya secara berasingan sebagaimana yang cuba dihujahkan oleh peguam R1 yang terpelajar. Mahkamah ini telah meneliti Affidavit Jawapan yang diikrarkan oleh R1, tiada secebis keterangan yang menunjukkan EDGB telah mematuhi kesemua syarat-syarat yang dinyatakan di Perenggan (a) hingga (e). Mahkamah ini berpendapat tindakan R1 memberi pengurangan 3.5% sumbangan kepada TPNJ semata-mata ada perbuatan rasuah yang dilakukan oleh R1 bersama Amir dalam proses penukaran lot bumiputera kepada lot awam.

Bagi isu (c):

[26] Mahkamah ini berpendapat keterangan Saifuzzaman yang dirakam oleh pegawai SPRM bukannya *hear say* sebagaimana yang cuba dihujahkan oleh peguam R1 yang terpelajar. Saifuzzaman mmemberitahu berdasarkan pengetahuannya sendiri sebagai Pengurus Kewangan APSB yang mengendalikan kemasukan wang hasil R1 dan Amir dengan Pemaju Perumahan berkaitan penukaran lot bumiputera dan pengurangan kadar sumbangan kepada TPNJ. Mahkamah ini juga berpendapat keterangan Saifuzzaman perlu dibaca bersama dengan keterangan Zul Azam, Phan, Ahmad Fauzan dan saksi-saksi lainnya.

Mahkamah ini berpendapat R1 membeli kenderaan JQX 888 hasil wang yang disimpan dalam peti besi milik APSB.

[27] Sehubungan itu, Mahkamah ini berpendapat R1 gagal membuktikan R1 sebagai pembeli suci hati. Pemohon atas imbangan kebarangkalian membuktikan kenderaan JQX 888 dibeli melalui hasil haram.

[28] Bagi kesempurnaan Penghakiman ini, Mahkamah ini akan menyentuh isu undang-undang yang sama dalam permohonan Pemohon. TPR yang terpelajar telah merujuk Alasan Penghakiman yang disediakan oleh Tuan Hakim, Mahkamah Sesyen, Johor Bahru [Tuan HMS itu] semasa menolak permohonan Pemohon untuk melucuthak harta alih Responden. TPR yang terpelajar telah membawa perhatian Mahkamah ini kepada beberapa perkara yang diujahkan Tuan HMS itu telah terkhilaf iaitu:

- (i) Permohonan di bawah s. 41 Akta itu menjurus kepada harta alih yang disita dan bukannya keperluan untuk mendakwa Responden.
- (ii) Tuan HMS itu terkhilaf menggunakan beban bukti semasa menolak permohonan Pemohon.
- (iii) Tuan HMS itu terkhilaf apabila bergantung kepada Nota-Nota Keterangan membabitkan perbicaraan jenayah dalam mencapai keputusannya.
- (iv) Tuan HMS itu terkhilaf apabila menolak pernyataan saksi yang menyokong permohonan Pemohon.

Bagi isu (i):

[29] Mahkamah ini sedar asas atau teras permohonan Pemohon berdasarkan harta alih yang diperolehi merupakan hasil daripada atau berkaitan dengan suatu kesalahan di bawah s. 16(a)(B) Akta itu dan s.

28(1)(c) Akta itu. Berdasarkan peruntukan s. 41(3) Akta itu, permohonan Pemohon di bawah s. 41(1) Akta itu akan dibenarkan jika dua (2) elemen penting dibuktikan iaitu:

- (a) Harta-harta Responden merupakan hal perkara dalam melakukan kesalahan di bawah s. 16(a)(B) Akta itu dan s. 28(1)(c) Akta itu.; dan
- (b) Tiada pembelian suci hati dengan balasan berharga berkenaan dengan harta-harta tersebut.

[30] Dalam konteks kes Responden, Amir telah didakwa bersama Datuk Latif yang bersubahat membantu pemaju-pemaju perumahan memohon pelepasan unit bumiputera dan pengurangan bayaran kepada TPNJ. Bayaran telah dibuat melalui Amir sebagai dorongan dan/atau upah kelulusan permohonan. Perbuatan yang dilakukan oleh Amir dan Datuk Latif terjumlah kepada kesalahan di bawah s. 16(a)(B) Akta itu dan s. 28(1)(c) Akta itu.

[31] Mahkamah ini berpendapat Pemohon tidak perlu mendapatkan sabitan atas Responden di bawah Akta itu terlebih dahulu sebelum permohonan dibuat di bawah s. 41(1) Akta itu. Permohonan lucuthak di bawah s. 41(1) Akta itu merupakan “*in rem*” dan bukannya “*in personam*”. Mahkamah ini merujuk kes *Ng Boon Ann v. PP* [2020] 1 LNS 255 yang berpendapat seperti berikut:

“.....Upon perusing the provisions of the MACC Act it is patent that the MACC Act is not similar to the Anti-Money Laundering, Anti-Terrorism Financing and Proceeds of Unlawful Activities Act 2001 Act 613 where usually there is a predicate offence preferred together with the money laundering charge or charges. Even then a money laundering charge can still be a stand alone charge as provided for in section 4 of Act 613. In the MACC Act where the Commission decides not to press charges, they can apply under section 41 to forfeit any

property which was the subject matter of or was used in the commission of an offence. It is an application in rem.

[32] Mahkamah ini berpendapat Tuan HMS itu terkhilaf dalam penghakimannya apabila semata-mata berpandukan kepada Perbicaraan Jenayah terhadap Datuk Latif, Amir dan Ahmad Fauzan yang berakhir kepada lepas dan bebas atas pertuduhan. Tuan HMS itu sepatutnya memutuskan sama ada Pemohon telah mematuhi pra syarat di bawah s. 41(3)(a) dan (b) Akta itu yang dirujuk di atas sebentar tadi.

[33] Mahkamah ini berpendapat harta alih yang menjadi hal perkara permohonan di bawah s. 41(1) Akta itu tidak berkaitan dengan pendakwaan yang diambil terhadap Datuk Latif, Amir dan Ahmad Fauzan. Mahkamah ini berpuashati tiada pendakwaan yang membabitkan harta alih yang menjadi hal perkara sekarang. Tuan HMS itu terkhilaf apabila memutuskan ada pendakwaan terhadap Responden Ketiga [merujuk CIMB Bank Berhad dalam Alasan Penghakimannya]. Sekiranya terdapat pendakwaan, permohonan akan dibuat di bawah s. 40 Akta itu dan bukannya s. 41(1) Akta itu. Mahkamah ini berpendapat harta alih yang terlibat sama sekali berbeza dengan apa yang dipertuduhkan terhadap Datuk Latif, Amir dan Ahmad Fauzan.

Bagi isu (ii):

[34] TPR yang terpelajar telah menghujahkan, Tuan HMS itu terkhilaf menggunakan beban bukti semasa menolak permohonan Pemohon. Tuan HMS itu menggunakan beban bukti yang salah iaitu “melampaui keraguan yang munasabah” bagi permohonan di bawah s. 41(1) Akta ini. Tuan HMS itu dalam penghakimannya menyatakan seperti berikut:

“11. Seksyen 37(3) Akta Pencegahan Rasuah 1997 (Akta 575) mempunyai peruntukan yang sinonim dengan seksyen 41(1)

ASPRM 2009 (Akta 694), memandangkan permohonan ini bersifat *quasi-criminal* maka pemohon perlu membuktikan bahawa kesemua harta-harta tersebut adalah hasil kesalahan di bawah seksyen 16 (a)(B) ASPRM 2009 atas piawaian melampaui keraguan yang munasabah memandangkan ASPRM tidak memperuntukkan beban pembuktian seperti kes sivil sebagaimana yang terdapat di dalam AMLATFPUAA, maka *standard* pembuktian kes jenayah adalah terpakai memandangkan ASPRM 2009 adalah merupakan suatu penal *statute*.”

[35] Minda Tuan HMS itu terserlah menggunakan beban bukti “melampaui keraguan yang munasabah” semasa memutuskan permohonan Pemohon dibawah s. 41(1) Akta itu. Mahkamah ini merujuk di akhir penghakimannya, Tuan HMS itu menyatakan:

“C. KESIMPULAN

17. Berdasarkan alasan yang dinyatakan diatas, maka Mahkamah ini telah membuat keputusan bahawa pihak Pemohon telah gagal melepaskan beban pembuktian melampaui keraguan yang munasabah sehingga memuaskan hati Mahkamah ini bahawa kesemua harta-harta tersebut adalah merupakan hasil dari kesalahan di bawah ASPRM 2009, khususnya kesalahan di bawah seksyen 16(a)(B) akta dibaca bersama seksyen 28(1)(c) Akta yang sama. Maka natijahnya dengan ini Mahkamah ini telah membuat perintah sepertimana adanya.”

[36] Mahkamah ini berpendapat beban yang dipikul oleh Pemohon bagi permohonan di bawah s. 41(1) Akta itu ialah “di atas imbalan kebarangkalian”. Isu ini ada di garap dalam kes *Mohd Arif Ab Rahman v. PP* [2021] 1 CLJ 703 di mana YA Noorin Badaruddin H ada menyatakan seperti berikut:

“[32] Since the action in forfeiture proceedings under the Act relates to action in rem and there is no prosecution or conviction for an offence the standard of proof to be applied by the court in determining whether the properties claimed are the subject matter of or was used in the commission of an offence and there is no purchase in good faith for valuable consideration in respect of the properties is on balance of probabilities.”

[penekanan kepada perkataan-perkataan yang digariskan]

[37] Mahkamah ini berpendapat Tuan HMS itu dalam Alasan Penghakimannya telah terkhilaf apabila menggunakan beban bukti yang salah iaitu “melampaui keraguan yang munasabah” dan bukannya atas imbangan kebarangkalian bagi maksud permohonan di bawah s. 41(1) Akta itu.

Bagi isu (iii):

[38] TPR yang terpelajar telah menghujahkan Tuan HMS itu terkhilaf apabila bergantung kepada Nota-Nota Keterangan membabitkan prosiding lainnya itu perbicaraan jenayah dalam mencapai keputusannya bagi permohonan Pemohon di bawah s. 4(1) Akta itu Bagi kemudahan rujukan diperturunkan Perenggan 12 Alasan Penghakiman yang berbunyi seperti berikut:

“Bagi menyokong permohonan, pihak pemohon bergantung kepada beberapa keratan rakaman percakapan saksi-saksi semasa siasatan bagi menunjukkan Responden 2 (Abdul Latif) dan Amir telah menerima suapan sebagai upah meluluskan pengurangan pembayaran sumbangan kepada Tabung Perumahan Negeri Johor. Namun Mahkamah ini sendiri telah mendengar keterangan bersumpah dari saksi-saksi yang berkenaan di Mahkamah di perbicaraan penuh kes Responden 2 dan Amir Sharifuddin dan mendapati bahawa terdapat keraguan di dalam kes pendakwaan

terhadap mereka dihadapi khasnya dari kenyataan yang diberikan oleh saksi-saksi yang sama tersebut dengan permohonan ini.”

[39] Mahkamah ini berpendapat Tuan HMS itu terkeliru apabila beranggapan Perbicaraan Jenayah yang melibatkan Datuk Latif, Amir dan Ahmad Fauzan menyamai dengan permohonan di bawah s. 41(1) Akta itu. Tuan HMS itu seharusnya menyedari perbezaan Perbicaraan Jenayah dengan permohonan di bawah s. 41(1) Akta itu. Sebaliknya Tuan HMS itu mengambil jalan mudah apabila menggunakan nota keterangan dalam Perbicaraan Jenayah bagi memutuskan permohonan di bawah s. 41(1) Akta itu. Tuan HMS itu gagal menimbangkan permohonan Pemohon di bawah s. 41(1) Akta itu secara tertibnya.

[40] Tuan HMS itu gagal mengambilkira peruntukan Akta Keterangan 1950 sebelum sesuatu nota keterangan saksi dalam Perbicaraan Jenayah boleh dijadikan sebagai keterangan dalam permohonan sekarang ini. Mahkamah ini berpendapat Tuan HMS itu tidak boleh menggunakan nota-nota keterangan saksi dalam prosiding yang lainnnya bagi menimbangkan permohonan Pemohon sekarang. Mahkamah ini berpendapat dalam prosiding yang lain, pendakwaan perlu membuktikan pertuduhan-pertuduhan terhadap Datuk Latif, Amir dan Ahmad Fauzan. Sebaliknya dalam permohonan Pemohon, Pemohon perlu menunjukkan bahawa harta-harta tersebut hasil daripada atau berkaitan dengan kesalahan di bawah Akta itu. Pertimbangan sama ada seseorang itu melakukan kesalahan atau disabitkan dengan pertuduhan tidak berbangkit sama sekali.

[41] Mahkamah ini meneliti Nota-nota keterangan yang dikemukakan oleh Responden sebagai eksibit mengandungi transkrip-transkrip keterangan yang diberikan oleh 13 saksi dalam Perbicaraan Jenayah. Mahkamah ini berpendapat peruntukan s. 33 Akta Keterangan 1950 perlu dipatuhi terlebih dahulu sebelum nota-nota keterangan digunakan bagi membantah permohonan Pemohon di bawah s. 41(1)

Akta itu. Bagi kemudahan rujukan diperturunkan peruntukan s. 33 Akta Keterangan 1950 yang berbunyi seperti berikut:

“Evidence given by a witness in a judicial proceeding, or before any person authorized by law to take it, is relevant for the purpose of proving in a subsequent judicial proceeding, or in a later stage of the same judicial proceeding, the truth of the facts which it states, when the witness is dead or cannot be found or is incapable of giving evidence, or is kept out of the way by the adverse party, or if his presence cannot be obtained without an amount of delay or expense which under the circumstances of the case the court considers unreasonable:

Provided that-

(a) the proceeding was between the same parties or their representatives in interest;

(b) the adverse party in the first proceeding had the right and opportunity to cross-examine;

(c) the questions in issue were substantially the same in the first as in the second proceeding.”

[42] Mahkamah ini berpendapat nota-nota keterangan yang dirujuk bagi membantah permohonan Pemohon merupakan keterangan dengar cakap (*hearsay evidence*) dan ia tidak boleh diterima sebagai keterangan dalam permohonan di bawah s. 41(1) Akta itu. Mahkamah ini merujuk kes *Dato’ Yap Peng @ Yap Piang Tau v. PP* [1993] 2 CLJ 181 dan *Tan Sri Eric Chia v. PP* [2006] 2 CLJ 544 ada mengariskan pemakaian jaringan s. 33 Akta Keterangan 1950.

[43] Mahkamah ini berpendapat berdasarkan nas-nas duluan yang dirujuk di atas, nota-nota keterangan tidak boleh diterima masuk sebagai keterangan atas alasan:

- (i) Pra syarat untuk kebolehan terimaannya yang diperuntukan di bawah s. 33 Akta Keterangan 1950 tidak dipatuhi oleh Responden-Responden;
- (ii) Seramai 13 orang saksi yang dirujuk dalam nota-nota keterangan tersebut tidak memfailkan apa-apa Affidavit untuk menyokong dakwaan Responden-Responden bahawa Amir merupakan seorang Perunding. Mahkamah ini melihat 11 orang saksi merupakan orang awam yang boleh dikesan oleh Responden-Responden;
- (iii) Responden-Responden dalam Affidavitnya gagal memberi penjelasan mengapa saksi tersebut tidak mampu memfailkan affidavit bagi menyokong dakwaan; dan
- (iv) Prosiding di Mahkamah Sesyen Johor Bahru merupakan prosiding yang berbeza dengan permohonan Pemohon di Mahkamah Tinggi.

[44] Mahkamah ini berpendapat secara keseluruhannya Tuan HMS itu terkhilaf apabila bergantung kepada nota-nota keterangan yang kebolehan terimaannya bercanggah dengan s. 33 Akta Keterangan 1950. Sehubungan itu keputusan Tuan HMS itu yang menolak permohonan Pemohon tersasar dari prinsip undang-undang dan perlu campurtangan Mahkamah ini.

Bagi isu (iv):

[45] TPR yang terpelajar menghujahkan Tuan HMS itu terkhilaf apabila menolak pernyataan saksi yang menyokong permohonan Pemohon. Beliau dalam Alasan Penghakimannya menyatakan tindakan Pemohon yang bergantung kepada pernyataan-pernyataan saksi yang tidak lengkap menimbulkan ketidakadilan terhadap Responden. Beliau bergantung kepada penghakiman YA Collin dalam kes *PP v. Abdul Latif Bandi* [2019] 1 LNS 20 bagi menyokong pendiriannya.

Mahkamah ini berpendapat kes Abdul Latif Bandi [supra] merupakan keputusan Mahkamah Tinggi dan ia tidak mengikat Mahkamah ini. Mahkamah ini berpendapat Tuan HMS itu gagal menimbangkan peruntukan s. 30(1) hingga (10) Akta itu tatacara yang diperuntukkan bagaimana rakaman percakapan saksi diambil. Sebarang percakapan saksi ini boleh digunakan sebagai keterangan termasuk permohonan di bawah s. 41(1) Akta itu sebagaimana yang dibenarkan di bawah s. 30(9) Akta itu. Mahkamah ini berpendapat pernyataan tersebut lengkap atau pun tidak ia boleh diterima bagi maksud permohonan s. 41(1) Akta itu.

[46] Mahkamah ini berpendapat dalam scenario yang paling teruk sekali pun, Pemohon boleh menggunakan pernyataan saksi walaupun tidak lengkap di bawah s. 41A Akta itu. Bagi kemudahan rujukan diperturunkan peruntukan s. 41A Akta itu yang berbunyi seperti berikut:

“Where any document or a copy of any document is obtained by the Commission under this Act, such document shall be admissible in evidence in any proceedings under this Act, notwithstanding anything to the contrary in any other written law.”

[47] Mahkamah ini merujuk kes *PP v. Dato’ Sri Mohd Najib Hj Abd Razak* [2020] 8 CLJ 319 ada memperjelaskan tujuan Parlimen mengubal s. 71 AMLATFPUAA dan s. 41A Akta itu untuk mempermudah pra syarat ketat Akta Keterangan 1950 dalam konteks kebolehterimaan dokumen. Mahkamah ini berpendapat Tuan HMS itu gagal menghayati peruntukan s. 30(9) Akta itu dan s. 41A Akta itu bagi menerima kenyataan saksi bagi menyokong permohonan Pemohon walaupun ia tidak lengkap sebagaimana yang dikhuatiri oleh Responden-Responden.

KESIMPULAN

[48] Berdasarkan alasan-alasan yang diperincikan diatas, Mahkamah ini berpendapat Tuan HMS itu terkhilaf apabila menolak permohonan Pemohon untuk melucuthak harta alih di bawah s. 41(1) Akta itu. Mahkamah ini berpendapat R1 bukannya pembeli suci hati harta alih yang terlibat. Mahkamah ini memerintahkan harta alih yang terlibat dilucuthak kepada Kerajaan Malaysia.

Bertarikh: 20 JUN 2022

(ABU BAKAR KATAR)

Hakim

Mahkamah Tinggi

Johor Bahru

KAUNSEL:

Bagi pihak perayu - TPR Wan Shahrudin Wan Ladin, TPR Akram Gharib, TPR Mahadi, TPR Ashraf & TPR Zander Lim; Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia (SPRM) Ibu Pejabat SPRM

Aras 18, Blok C,
No. 2, Lebu Wawasan,
Presint 7, Peti Surat 6000,
62250 Putrajaya

Bagi pihak responden - Abdul Rahim Ali; T/n Rahim, Aidil & Partners
No. 6-01, Jalan Padi Emas 6/2,
Bandar Baru Uda,
81200 Johor Bahru.

Kes-kes yang dirujuk:

Ng Boon Ann v. PP [2020] 1 LNS 255

Mohd Arif Ab Rahman v. PP [2021] 1 CLJ 703

Dato' Yap Peng @ Yap Piang Tau v. PP [1993] 2 CLJ 181

Tan Sri Eric Chia v. PP [2006] 2 CLJ 544

PP v. Abdul Latif Bandi [2019] 1 LNS 20

PP v. Dato' Sri Mohd Najib Hj Abd Razak [2020] 8 CLJ 319

Perundangan yang dirujuk:

Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2019, ss. 4(1), 16(a)(B), 28(1)(c), 40, 41(1), (2), (3)(a), (b), 41A, 71

Akta Keterangan 1950, ss. 30(1), (9), (10), 33